

Sygn. akt III RC 689/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Iwona Mech
Protokolant:	sekretarz sądowy Krystian Łyżwiński

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2021 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa G. K.

przeciwko A. K.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

I. oddała powództwo w całości;

II. zasądza od powoda G. K. na rzecz pozwanej A. K. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Iwona Mech

Sygn. akt III RC 689/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 listopada 2020 r. powód G. K. domagał się ustalenia wygaśnięcia z dniem 31 października 2020 r. jego obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony A. K., ustalonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 24 września 2015 r. w sprawie I C 3345/14 zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie I ACa 1714/15 (k. 3-11).

W uzasadnieniu wskazał, że od czasu wyroku rozwodowego, w którym zasądzono alimenty na rzecz pozwanej A. K. w wysokości po 750 zł nastąpiła istotna zmiana stosunków uzasadniająca uchYLENIE obowiązku alimentacyjnego powoda. Jak wskazał, od 2017 r. cierpi na problemy z kręgosłupem i kolanami, co wiąże się z koniecznością zażywania leków oraz odbywaniem wizyt lekarskich. Obecnie nie ma możliwości podejmowania pracy za granicą, a ponadto nie jest w stanie pracować na pełny etat i w związku z tym osiąga dochody w kwocie ok. 550 zł miesięcznie. Podkreślił, że pozostaje w związku konkubenckim i razem z partnerką wychowują dwójkę jej dzieci oraz wspólnego syna B., który urodził się w marcu 2020 r. Jego dochody nie wystarczają na zaspokojenie podstawowych potrzeb pięcioosobowej rodziny i w związku z tym korzysta z pomocy swoich rodziców oraz brata. Podniósł, że tytułem spłaty związanej z podziałem majątku wspólnego przekazał pozwanej A. K. kwotę 20.000 zł i do chwili obecnej spłaca kredyt zaciągnięty na ten cel. Ponadto, wskazał, że pozwana wraz z konkubentem kupili mieszkanie i jej sytuacja majątkowa jest znacznie

lepszą niż powoda, pozwana może też podjąć lepiej płatną pracę. Zdaniem powoda obecnie nie istnieją żadne podstawy do przyjęcia, że sytuacja pozwanej istotnie pogorszyła się na skutek rozwodu i dlatego powództwo jest zasadne.

W odpowiedzi na pozew pozwana A. K. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że nie nastąpiła sytuacja uzasadniająca uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda. Zdaniem pozwanej, deklarowaną przez powoda niemożność świadczenia pracy za granicą nie można uznać za nową okoliczność, gdyż pozwany już w czasie sprawy rozwodowej zaprzestał wyjeżdżać do Szwecji w celach zarobkowych. Ponadto, pod uwagę należy brać nie deklarowane przez powoda dochody, ale możliwości zarobkowe, zaś powód nie wykazał, że te ze względu na chorobę uległy obniżeniu. Wskazała, że jej stan zdrowia uległ istotnemu pogorszeniu, zdiagnozowano u niej nowe jednostki chorobowe i w związku z tym leczy się również w ramach odpłatnych świadczeń medycznych. Zaprzeczyła, że jest właścicielką nieruchomości, zaś kwota 19.000 zł. przekazana przez pozwanego stanowiła spłatę tytułem nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty powoda (k. 22-100).

Do dnia zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie (k. 117v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. K. i powód G. K. zawarli związek małżeński w dniu 04 sierpnia 2007 r., z którego nie mieli dzieci. W czasie małżeństwa stron pozwana pracowała w (...) oraz dorabiała zbierając jagody i pomagając na weselach. W 2011 r. straciła pracę i pobierała zasiłek dla bezrobotnych oraz dorywczo dorabiała zajmując się opieką nad dzieckiem. Od sierpnia 2012 r. podjęła zatrudnienie jako sprzątaczką w toaletach w budynku (...) w K.. W tym okresie powód pracował jako lakiernik śrutownik w firmie (...) Sp. z o.o. i uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości ponad 2.000 zł, a po rozpoczęciu pracy w delegacji w Szwecji w okresach 5 tygodniowych jego wynagrodzenie dochodziło do kwoty 10.919,50 zł. Strony rozpoczęły budowę domu na działce подарowanej powodowi przez jego rodziców. W dniu 11 września 2014 r. A. K. poddana została operacyjnemu usunięciu przepukliny tarczy międzykręgowej i w czasie jej hospitalizacji powód wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego lokalu należącego do ciotki G. K. i wynajął pokój.

Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 24 września 2015 r. w sprawie I C 3345/14, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 9 marca 2016 r., sygn. akt I ACa 1716/15, z winy G. K., zasądzono od G. K. na rzecz byłej żony alimenty w kwocie po 750 zł miesięcznie, płatne do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w zapłacie.

W tym czasie A. K. pracowała w firmie (...) w K., stanowiący zakład pracy chronionej na stanowisku sprzątaczką i zarabiała 1.370 zł netto miesięcznie. Wynajmowała dwupokojowe mieszkanie w K., za które płaciła 650 zł miesięcznie. Ponośliła wydatki w skali miesiąca tytułem: energia elektryczna 50 zł, telefon 65 zł, telewizja cyfrowa 50 zł, wyżywienie 450 zł, środki kosmetyczno-higieniczne 100 zł, dojazdy do pracy komunikacją miejską 70 zł, paliwo 200 zł. Z przyczyn finansowych kupowała odzież używaną, na którą przeznaczala ok. 500 zł rocznie. Użytkowała samochód osobowy marki O. (...) z 1999 r. A. K. posiadała orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym, ze wskazaniem, że jest zdolna do pracy w warunkach pracy chronionej, niepełnosprawność istniała od 9 września 2013 r. Pozwana wymagała zabiegów fizjoterapeutycznych, które wykonywała także odpłatnie. Chorowała na astmę oraz miała problemy z żyłami i opuchlizną nóg w związku z czym leczyła się u ortopedy oraz chirurga naczyniowego. Ponadto, miała problemy z kręgosłupem i leczyła się neurologicznie. Z powodu sytuacji finansowej korzystała z wizyt dostępnych w ramach NFZ. Za lekarstwa płaciła ok. 150 zł miesięcznie. W okresie od 26 maja 2015 r. do 23 czerwca 2015 r. odbyła leczenie uzdrowiskowe w związku ze zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa, zaburzeniami korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych, po leczeniu operacyjnym dyskopatii L5/S1.

Powód G. K. był zatrudniony na stanowisku lakiernik-śrutownik na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony i zarabiał 2.877,34 zł netto miesięcznie. Nie pracował już w delegacjach w Szwecji. Wynajmował pokój w mieszkaniu położonym w K., za co płacił łącznie 650 zł miesięcznie. Na paliwo przeznaczal po 400 zł miesięcznie, na zakup żywienia i odzieży 800 zł miesięcznie. Korzystał z dwóch telefonów komórkowych, co kosztowało 200 zł miesięcznie. Po rozstaniu z żoną zaciągnął kredyt w wysokości 10.000 zł na cele konsumpcyjne, który spłacał w ratach

po 500 zł miesięcznie. Wówczas powód nie chorował przewlekłe, był ogólnie zdrowy. Był właścicielem nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym w stanie surowym otwartym, który został wzniesiony w trakcie trwania małżeństwa stron.

Decydując o wysokości obowiązku alimentacyjnego G. K. Sąd w postępowaniu o rozwód uwzględnił, że powód pracował w Polsce i zważył, że dysproporcja pomiędzy zarobkami stron wynosiła 1.500 zł miesięcznie (pозwana uzyskiwała 1.370 zł, a powód 2.877,34 zł). Sąd wskazał również, że powód posiada realną możliwość pracy za granicą.

dowody: akta Sądu Okręgowego w Kielcach w sprawie I C 3345/14: wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 24 września 2015 r. w sprawie I C 3345/14 wraz z uzasadnieniem (k. 120, 124-130), wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie I ACa 1716/15 wraz z uzasadnieniem (k. 174, 178-190).

Obecnie powód G. K. ma 36 lat, z zawodu jest lakiernikiem samochodowym. Po orzeczeniu rozwodu nadal pracował jako lakiernik-śrutownik, do 2016 roku w poprzedniej firmie w której pracodawca rozwiązał stosunek pracy za 3-miesięcznym wypowiedzeniem. Następnie powód przybywał na zasiłku dla bezrobotnych, a od 17 lipca 2018 r. jest zatrudniony przez swojego kolegę, który prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) w miejscowości D., gmina D., na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku lakiernik w wymiarze 1/4 etatu. Osiąga z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 550 zł netto miesięcznie. Ponadto, dorywczo przyjmuje dodatkowe zlecenia w miejscu pracy w ramach których maluje części samochodowe z czego uzyskuje 200-300 zł miesięcznie. Powód zgłasza problemy z kręgosłupem, które wiążą się z odczuwaniem bólu, okresowo przyjmuje leki przeciwbólowe. Doznał zerwania więzadła kolanowego po wypadku na motorze, co wiązało się z koniecznością noszenia ortezy na całą nogę, a następnie na kolano. Po wypadku okresowo odczuwa ból kolana. Powód nie legitymuje się orzeczeniem o niezdolności do pracy ani o niepełnosprawności. Co ok. 3 miesiące G. K. chodzi na zabiegi krioterapii, za które płaci 200 zł. Nie korzysta z tych świadczeń w ramach NFZ wobec odległych terminów. Po rozwodzie kontynuował budowę domu znajdującego się w D., gmina D., został wykonany dach oraz wstawiono okna. Budynek nadal jest w stanie surowym, zamkniętym, nie nadaje się do zamieszkania, w tym nie ma instalacji oraz tynków.

Powód pozostaje w nieformalnym związku z M. K. z którą ma syna B. urodzonego w dniu (...) Małoletni jest ogólnie zdrowym dzieckiem, za wyjątkiem atopowego zapalenia skóry oraz ma zezę, dlatego leczony jest u okulisty w ramach wizyt prywatnych. Partnerka pozwanego z poprzedniego związku ma dwoje dzieci w wieku 8 i 10 lat i na dzieci ma zasądzone alimenty w łącznej kwocie 800 zł miesięcznie oraz zasiłek rodzinny w wysokości 400 zł miesięcznie. Powód z partnerką i dziećmi mieszkają w domu matki M. K., gdzie oprócz właścicielki zamieszkują druga jej córka z mężem i dwojgiem dzieci. G. K. i M. K. dokładają się do płatności podatku, kwotą po 50 zł miesięcznie. Ze zużycia energii elektrycznej oraz wody rozliczają się oddzielnie, gdyż mają oddzielny licznik i płacą z tego tytułu ok. 200 zł miesięcznie. (...) prowadzą oddzielne od pozostałych mieszkańców gospodarstwo domowe i ponoszą wydatki w skali miesiąca na: żywność 2.500 zł, środki czystości 200 zł, pampersy i chusteczki 200 zł, mleko modyfikowane 150 zł, samochód 500 zł, ogrzewanie zimą 500 zł, ogrzewanie latem 200 zł, internet 50 zł, telefony 100 zł, odzież 200 zł, przybory szkolne 50-100 zł. M. K. do lutego 2021 r. pobierała zasiłek macierzyński w kwocie po 1.200 zł miesięcznie, a przed zajściem w ciążę pracowała jako sprzątaczką na podstawie umowy zlecenie i zarabiała ok. 1.200-1.300 zł miesięcznie, a ponadto przez 3 miesiące była zatrudniona w sklepie. Obecnie jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna i podejmuje prace dorywcze jako sprzątaczką uzyskując ok. 300-400 zł miesięcznie. Matka M. K., która pracuje dorywczo jako sprzątaczką i zarabia ok. 1.500 zł miesięcznie wspomaga ją finansowo płacąc za zakupy lub kupując ubrania dla dzieci. (...) korzystają ze świadczeń socjalnych i pobierają zasiłki okresowe z gminy, w ostatnim czasie otrzymali środki na zakup węgla w kwocie 300 zł, a wcześniej zasiłki na wyżywienie dzieci oraz zakup przyborów szkolnych.

W związku z podziałem majątku wspólnego byłych małżonków G. K. przekazał pozwanej kwotę 19.000 zł tytułem spłaty nakładów z majątku wspólnego na majątek odrębny powoda i w związku z tym zaciągnął kredyt na kwotę 30.000 zł, który spłaca w ratach po 300 zł miesięcznie, planowany termin spłaty przypada na ok. połowę 2022 r. Powód na portalu społecznościowym F. publikował ogłoszenia dotyczące sprzedaży samochodów z których korzystał on i partnerka, a ponadto udostępniał ogłoszenia o sprzedaży samochodów wystawianych przez swoich znajomych.

Powód korzysta z pomocy finansowej swoich rodziców oraz brata.

dowody: zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach G. K. (k. 10), kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia B. K. (k. 11), ugoda dotycząca podziału majątku (k. 89), częściowo zeznania P. K. (1) (k. 116v), częściowo zeznania M. K. (k.116-117), częściowo zeznania G. K. (k. 101v-103).

Pozwana A. K. ma 37 lat, wykształcenie średnie ogólnokształcące. W dalszym ciągu pracuje w tym samym zakładzie pracy chronionej na stanowisku sprzątaczk i zarabiał 2.018 zł netto miesięcznie (najniższa pensja krajowa). W 2020 r. osiągnęła łączny dochód brutto w kwocie 24.500,94 zł. Pozwana jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę na cza nieokreślony i jej pracodawca akceptuje, że z powodów zdrowotnych często przebywa na zwolnieniach chorobowych. W 2020 r. łącznie spędziła na zasiłku chorobowym prawie 6 miesięcy, dodatkowo przez 2 tygodnie przebywała na izolacji w związku z zakażeniem koronawirusem. Nadal legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Od czasu rozwodu jej stan zdrowia uległ istotnemu pogorszeniu. W dalszym ciągu leczy się z powodu dolegliwości kręgosłupa, dodatkowo związanymi z dolegliwościami na odcinku szyjnym. Uczęszcza na rehabilitację w ramach świadczeń refundowanych przez NFZ. Przeszła zabieg na cieśń nadgarstka, ale nadal odczuwa bóle lewej ręki, które m.in. utrudniają sen. Stale przyjmuje leki reumatyczne i przeciwbólowe. Ponadto, leczy się na ciśnienie, migrenę, alergię oraz uczęszcza do psychiatry. Przeszła operację mięśniaków macicy, a w związku z bólami i zawrotami głowy została skierowana do szpitala. Korzysta z prywatnych wizyt ginekologicznych, które odbywa 2 razy w roku, za wizytę płaci 200 zł.

Pozwana od ok. 1,5 roku mieszka w domu jednorodzinnym należącym do jej brata, który zajmują również jej rodzice, brat z żoną i dwójką ich dzieci oraz siostra z mężem i dwójką dzieci. Dokłada się do opłat kwotą po 200 zł miesięcznie oraz opału 250 zł. Ponosi również wydatki w skali miesiąca na: telefon 115 zł, Internet 60 zł, telewizję 42 zł, lekarstwa 250 zł, wyżywienie 500 zł, odzież 150-200 zł, środki czystości 150 zł, dojazdy do pracy samochodem 300 zł. Ze środków uzyskanych od powoda tytułem podziału majątku kupiła samochód za 9.000 zł, do którego dołożono instalację gazową za 2.000 zł., a pozostałą kwotę przeznaczyła na zabieg leczenia mięśniaków macicy za pomocą ultradźwięków. Zabieg nie powiódł się i musiała poddać się kolejnemu, który był wykonany w ramach NFZ. A. K. po rozwodzie nie nabyła żadnego majątku oraz nie ma oszczędności. Pozostaje w związku partnerskim z P. C., który jako tokarz zarabia ok. 3.000 zł - 3.500 zł netto miesięcznie. (...) pozwanej w ostatnim czasie zakupił mieszkanie. Nie posiadają wspólnych dzieci oraz nie mieszkają razem. Wspólnie uczestniczą w różnego rodzaju uroczystościach takich jak np. wesela czy chrzciny.

dowody: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności (k. 26), dokumentacja medyczna A. K. (k. 27-84), umowa o świadczeniu usług medycznych (k. 85-88), zeznanie podatkowe A. K. (k. 108-109), zeznania A. K. (k. 103).

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wskazane dowody uznając je za spójny i niebudzący wątpliwości materiał dowodowy. Do ustaleń Sąd wykorzystał w całości dowód osobowy z przesłuchania pozwanej A. K., gdyż jej zeznania są spójne i wewnętrznie uporządkowane, nie zawierają zasadniczych sprzeczności nakazujących poddać w wątpliwość ich treść. Nadto, potwierdzone zostały dowodami z dokumentów. Z tego względu Sąd uznał je za wiarygodne w całości. Sąd tylko częściowo oparł ustalenia na zeznaniach powoda. Powód nie udowodnił aby doszło do polepszenia się sytuacji życiowej pozwanej. Twierdzenia powoda w tym zakresie stanowią jedynie własną opinię. W szczególności nie świadczy o tym okoliczność przekazania przez powoda spłaty w ramach podziału majątku wspólnego, w szczególności, że środki te pozwana zużyła m.in. na zabieg medyczny. Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom powoda w części, w jakiej podnosił, że ze względu na stan zdrowia nie jest zdolny do pracy w wymiarze przekraczającym 1/4 etatu. Powód nie przedstawił bowiem na poparcie swoich twierdzeń żadnej dokumentacji medycznej, w tym nie legitymuje się stosownym orzeczeniem lekarskim ani orzeczeniem o niepełnosprawności. Zeznania świadków zostały wykorzystane tylko częściowo z takich samych przyczyn jak zeznania powoda. W szczególności zeznaniom świadka P. K. (2) Sąd odmówił wiarygodności w części, w jakiej twierdził, że pozwana mieszka z partnerem, albowiem nie zostało to wykazane w postępowaniu, a ponadto świadek sam przyznał, że informacje takie posiada jedynie z pogłosek.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo G. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że alimenty zasądzona na podstawie art. 60 § 2 k.r.o. stanowią konsekwencję pogorszenia sytuacji życiowej małżonka niewinnego rozpadu pożycia. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego (tak: orzeczenie z dnia 7 maja 1998 r., sygn. akt III CKN 186/98, Lex nr 83904), przesłanką obowiązku alimentacyjnego małżonka ponoszącego wyłączną winę rozkładu pożycia jest ustalenie, że rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, niemające jednak cech niedostatku.

Do przewidzianego w przepisie art. 60 § 2 k.r.o. obowiązku dostarczenia środków utrzymania po rozwodzie, mają odpowiednie zastosowanie przepisy o obowiązku alimentacyjnym między krewnymi, w tym art. 138 k.r.o. Zgodnie z powołanym przepisem art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać orzeczenia lub zmiany umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Chodzi o „stosunki”, które zgodnie z art. 60 § 2 k.r.o. stanowiły podstawę zasądzenia alimentów od byłego małżonka.

Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego. Konieczne jest zatem porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami poprzednio istniejącymi. Żądanie ustalenia, że ustał obowiązek alimentacyjny unormowany w wyroku rozwodowym, mogłaby uzasadniać jedynie zmiana stosunków polegająca na uznaniu, że zaistniały okoliczności, pozwalające na przyjęcie, że uprawniony do alimentów małżonek, znalazł się w sytuacji majątkowej lepszej niż w dacie rozwiązania małżeństwa. Ponadto, jak wynika z art. 60 § 3 k.r.o. obowiązek dostarczania środków utrzymania małżonkowi rozwiedzionemu wygasa w razie zawarcia przez tego małżonka nowego małżeństwa.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, w ocenie Sądu, nie zaszła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego powoda G. K., który został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia stron. Powód powołał, że w związku z problemami z kręgosłupem oraz kolanem nie jest w stanie pracować na pełny etat oraz wyjeżdżać do pracy za granicę, a to istotnie wpłynęło na zakres jego możliwości zarobkowych. Swoich twierdzeń nie wykazał jednymi dowodami. Powód nie przedstawił żadnej dokumentacji medycznej potwierdzającej schorzenia na które cierpi, nie jest również osobą niepełnosprawną oraz nie legitymuje się orzeczeniem o niezdolności do pracy albo o ograniczonej zdolności do zatrudnienia. Zdanie Sądu, zatrudnienie powoda w wymiarze 1/4 etatu stanowi jedynie osobistą decyzję powoda. Stwierdzić należy, że oceniając sytuację finansową Sąd bierze pod uwagę nie rzeczywiście uzyskiwane dochody, ale możliwości majątkowe i zarobkowe, czyli zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna osiągnąć przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Powód ma konkretny zawód oraz doświadczenie zawodowe, zaś lakiernicy osiągają obecnie zarobki wyższe niż najniższa płaca krajowa. Dodatkowo z dużą ostrożnością należy ocenić twierdzenia powoda odnośnie uzyskiwanych dochodów, skoro zatrudniony jest u kolegi i poza świadczeniem pracy w ramach umowy może w tym warsztacie wykonywać dodatkowe zlecenia. Stąd budzi wątpliwość, czy kwota 550 zł miesięcznie stanowi wszystkie środki jakie otrzymuje za wykonywaną pracę u pracodawcy. Niezależnie od powyższego, Sąd przyjął, że skoro w czasie sprawy o rozwód powód zarabiał jako lakiernik 2.877,34 zł netto miesięcznie, to obecnie w związku z ogólnym wzrostem płac może uzyskiwać przy zatrudnieniu w pełnym wymiarze kwotę ponad 3.000 zł netto miesięcznie. Odnosząc się natomiast do możliwości powoda pracy za granicą, zrozumiałym jest, że ze względu na założenie nowej rodziny i narodziny syna, nie chce wyjeżdżać do pracy za granicę. Należy jednak przypomnieć, że Sąd w sprawie o rozwód orzekając o wysokości obowiązku alimentacyjnego, choć uwzględnił możliwość pracy powoda w Szwecji, to dokonując wycień przyjął, zarobki powoda uzyskiwane w kraju w kwocie 2.877,34 zł, a pozwanej w wysokości 1.370 zł, wliczając różnicę na 1.500 zł miesięcznie, a wysokość alimentów na połowę tej kwoty. Nie sposób zgodzić się zatem z powodem, że Sąd w sprawie o rozwód wziął pod uwagę, iż w dalszym ciągu powód zarabiał pracując za granicą, a wówczas jego dochody przekraczały 10.000 zł.

Przesłanką obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej jest istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, choćby ten nie znajdował się w niedostatku. Stan finansowy pozwanej w dalszym ciągu jest trudny i nie uzasadnia uchylecia obowiązku alimentacyjnego G. K.. Środki, które otrzymuje pozwana tytułem alimentów pozwalają na zaspokojenie części jej usprawiedliwionych potrzeb. Pozwana jest osobą schorowaną, na dowód czego przedstawiła stosowną dokumentację medyczną i w związku ze swoją niepełnosprawnością jest uprawniona do wykonywania pracy w zakładzie pracy chronionej. Na przestrzeni ostatnich lat stan zdrowia pozwanej uległ istotnemu pogorszeniu, pojawiły się u niej nowe jednostki chorobowe, co generuje dodatkowe koszty. Stanowisko powoda, że pozwana winna znaleźć lepiej płatną pracę nie znajduje akceptacji w tych okolicznościach. Rzeczą oczywistą jest, że powódka nie chce zmieniać dotychczasowego miejsca pracy, jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, a pracodawca jest na tyle wyrozumiały, że akceptuje częste zwolnienia lekarskie wynikające ze stanu zdrowia pozwanej. Pozwana posiada również mniejsze możliwości zarobkowe niż powód, który jest ogólnie zdrowy, nie wykazał, że ze względu na stan zdrowia nie jest w stanie podjąć lepiej płatnej pracy, w tym zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy. Powód ma duże doświadczenie zawodowe, które w jego fachu jest cenione.

W niniejszej sprawie możliwości zarobkowe partnera pozwanej nie mogą mieć wpływu na obowiązek alimentacyjny powoda, gdyż pozwana z partnerem P. C. nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego. Okoliczność, że wspólnie biorą udział w różnego rodzaju uroczystościach nie świadczy o poprawie sytuacji materialnej pozwanej.

Stwierdzić również należy, że ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego wobec ustalenia, że rozwód w dalszym ciągu pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej pozwanej jako małżonka niewinnego. Możliwości zarobkowe pozwanej są w dalszym ciągu znacznie mniejsze niż powoda i zakładając, że małżonkowie kontynuowaliby zgodne pożycie, A. K. mogłaby zaspokajać swoje potrzeby w znacznie szerszym zakresie niż obecnie, do dyspozycji miałaby bowiem część zarobków powoda. Jednocześnie należy podkreślić, że okoliczność, iż G. K. choć zaciąga zobowiązania u członków swojej rodziny, to dobrowolnie decyduje się utrzymywać osoby, na rzecz których zgodnie z prawem nie ma obowiązku alimentacyjnego, zatem nie musi łożyć na ich utrzymanie. Skoro partycypuje w kosztach utrzymania dzieci partnerki, to tym bardziej winien w dalszym ciągu wspierać finansowo byłą żonę. Jednocześnie, zdaniem Sądu, narodziny syna powoda nie może samodzielnie stanowić argumentu przemawiającego za uwzględnieniem powództwa. Taką okolicznością nie jest również zaciągnięcie przez powoda kredytu na spłatę powódki w ramach podziału majątku. Ponadto, Sąd zważył również, że o dysproporcji w możliwości zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb stron świadczy okoliczność, iż powoda stać, aby rehabilitować się w ramach prywatnych wizyt fizjoterapeutycznych, a pozwana zmuszona jest to czynić w ramach świadczeń na NFZ.

W związku z powyższym Sąd doszedł do przekonania, iż powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i na podstawie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 61 k.r.o. i art. 60 § 2 i 3 k.r.o. oddalono powództwo.

Z uwagi na oddalenie powództwa w całości, na podstawie § 4 ust. 4 oraz § 2 pkt. 4) Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.800 zł tytułem kosztów procesu.

Sędzia Iwona Mech